N°. 51. 1853.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 1 MAART.

NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van den 25sten Februarij 1853, n°. 54, is aan Mr. *E.* baron *van Vredenburch*, gewezen commissaris des Konings in de provincie Zeeland, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 4000 's jaars, op grond van art. 3 lit. *a* en art. 43 der wet van den 9/3den Mei 1846/1851 (*Staatsblad* n°. 24/49).

Bij besluit van den 28sten Februarij 1853, n°. 45, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te benoemen tot burgemeester der gemeente Meppel *E. G. Rodemann.*

Bij Koninklijk besluit van den 23sten Februarij 1853, n°. 123, is aan den generaal-majoor titulair jhr. *R. F.* baron *van Raders*, laatstelijk gouverneur der kolonie Suriname, verleend een eervol ontslag uit de militaire dienst met toekennning van pensioen.

ALGEMEENE REKENKAMER.

Ter voldoening aan de bepalingen, vervat in de wet van den 17den September 1849 (*Staatsblad* n°. 46), is weder ter Algemeene Rekenkamer overgebragt voor eene som van *vier en negentig duizend vijf honderd gulden* aan ingetrokken muntbiljetten van f 1000 en f 500, zoodat thans met inbegrip der bij vorige aankondiging vermelde som van f 19,530,500, voor een bedrag van *negentien millioen zes honderd vijf en twintig duizend gulden* aan muntbiljetten, krachtens deze wet uitgegeven, is ingetrokken.

Al deze muntbiljetten zijn bij de Algemeene Rekenkamer volkomen onbruikbaar gemaakt en zullen aldaar blijven berusten tot dat derzelver geheele vernietiging, overeenkomstig den inhoud van art. 5 der bovengemelde wet, zal kunnen plaats hebben, als wanneer van die vernietiging op nieuw zal worden kennis gegeven.

's Gravenhage, den 28sten Februarij 1853.

GEVERS.

Ter ordonnantie van deselve;
DE VISCH EENBERGEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De aartsbisschop van Parijs heeft, na de openlijke veroordeeling van het ultramontaansche dagblad *l'Univers*, aan de schrijvers der andere Fransche dagbladen die bijzonder kerkelijke aangelegenheden behandelen, eenen brief geschreven, die aan de godsdienstige dagbladpers slechts weinig stof ter behandeling overlaat. In dezen brief, van den 23sten Februarij gedagteekend, leest men onder meer het volgende: » Het drijven der volksmenners, in de burgermaatschappij bedwongen zijnde, is in de kerk binnengedrongen door middel van een gedeelte der zoogenaamde Katholieke pers, en wil in het onderwijs en in de bestiering der zielen het bisschoppelijk gezag verdringen door den invloed der leeken. In de Katholieke pers ligt derhalve eene haar bewuste of onbewuste strekking tot omverwerping van de goddelijke inrigting der kerk. Onder het mom eener meer ijverige verknochtheid aan den Heiligen Stoel, valt zij eerst het bisschoppelijk gezag aan, in afwachting dat de tijd kome om zich tegen den Heiligen Stoel zelven te keeren. Dat mom moest haar afgerukt worden, en met dit doel is het dagblad *l'Univers* openlijk door ons veroordeeld. Thans noodigen wij u uit, om u in uw dagblad te onthouden van onnut theologisch twistgeschrijf. De hooge en teedere vraagstukken betreffende de wederzijdsche regten der burgerlijke en der kerkelijke maatschappij, de in het onderwijs en de kerkelijke tucht der onderscheiden dioecesen in te voeren hervormingen, kortom de ingewikkelde vraagstukken wier zamenvatting de stelsels uitmaakt bekend onder den naam van *ultramontanismus* en *gallicanismus*, kunnen niet anders op eene passende en nuttige wijze behandeld worden, dan in boeken en voor eene bedaarde en gezette lezing, en deze boeken mogen niet worden openbaar gemaakt zonder vooraf aan het oordeel der geestelijkheid onderworpen te zijn, hetgeen met dagblad-artikelen bezwaarlijk geschieden kan. Is het niet genoeg voor de schrijvers der Katholieke bladen, de vijanden der godsdienst te bestrijden? kunnen zij aan dien strijd te veel tijd en zorg, te veel geleerdheid en talent wijden? Hunne schoone taak is de godsdienstige waarheid te verdedigen, bouwende op de historische grondslagen der godsdienst en op de uitgemaakte leerstukken. Wij hebben u dezen raad gegeven, omdat wij den in de Fransche kerk zoo jammerlijk gestoorden vrede wenschen hersteld te zien."

— In het Rijsselsche dagblad *la Liberté*, van den 25sten Februarij, leest men het volgende: » De in Belgie schuilende vijanden van ons gouvernement bepalen zich niet tot het binnensluiken van schotschriften en lasterlijke dagbladen; zij hebben nu nog een nieuw middel te baat genomen om hunne smaadtaal over onze grenzen te doen dringen. Zij knippen uit de slechtste dagbladen de slechtste artikelen en doen deze in eenen omslag aan personen hier te lande met de brievenpost toekomen, meestal aan lieden die zich niet met de staatkundige aangelegenheden bemoeijen. Elken dag worden er onder onze stadgenooten zoodanige mededeelingen ontvangen."

BELGIE.

In ons vorig nommer is reeds beknopt gewaagd van de rede, die in de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers door den minister van buitenlandsche zaken en voorzitter van den ministerraad, den heer de Brouckere, gehouden is over het wets-ontwerp strekkende tot het vestigen van een Belgisch gezantschap te St. Petersburg, waardoor Belgie voor het eerst met Rusland in eene nadere betrekking treedt. Omtrent deze rede, die de gansche beraadslaging over het gemelde wets-ontwerp uitmaakte, is de opmerking gemaakt, dat de minister niet zoozeer voor de Kamer (wier volledige instemming met de voordragt en met alle hare bepalingen trouwens reeds bij het onderzoek in de afdeelingen gebleken was), als voor Europa het woord gevoerd heeft, en dat hij, zich beijverende om het tot stand komen eener naauwere betrekking tusschen Rusland en Belgie geheel buiten verband met de tegenwoordige politieke gesteldheid van Europa te plaatsen, tevens Belgie aan den in Europa thans weder heerschenden conservativen geest scheen te willen aanbevelen.

Wij ontvangen thans het officiele verslag der zitting van den 23sten Februarij. Daarin luidt de opmerkelijke rede des ministers aldus: » Mijne heeren, de aankondiging der zending van een Russischen gezant naar Brussel heeft eenig opzien gebaard. Echter was in het feit niets gelegen, dat niet kon worden vooruitgezien. Het heeft de opmerkzaamheid der buitenlandsche dagbladen getrokken: eenige derzelve hebben er blijdschap over betuigd, andere bevreemding. Ik herinner dit, dewijl het mij niet onaangenaam is eene gelegenheid te vinden, om aan misverstand en tevens aan opzettelijke misduiding een eind te maken. Men hoort sommige lieden spreken even als of tot nog toe het koningrijk Belgie door den Keizer van Rusland niet erkend was en als of in de onderlinge betrekking der beide Staten eene geheele verandering had plaats gegrepen. Dit is eene dwaling, gelijk gij weet: Rusland heeft de onafhankelijkheid en de onzijdigheid van Belgie erkend, heeft ze erkend en gewaarborgd, ten dage waarop het de door de Londensche Conferentie gesloten verdragen bekrachtigde. Sedert 1841 zijn dan ook Belgische consuls aangesteld in verscheiden steden en zelfs in de hoofdstad van Rusland. Wij hadden consuls te Narva, te Riga, te Odessa, te Moskou, te St. Petersburg.

» In den laatsten tijd was men eene schrede verder gegaan: een Russische consul-generaal was te Brussel, en een Belgische consul-generaal te St. Petersburg gevestigd. Van een anderen kant waren onze diplomaten in de hofsteden alwaar zij aangesteld zijn, met hunne ambtgenooten van Rusland op den besten voet. Alleen waren er geene gezantschappen opgerigt, noch van de eene noch van de andere zijde. Deze leemte, deze onvolmaaktheid in onze diplomatieke betrekkingen houdt nu op. Waarom? Om zeer eenvoudige, ligt begrijpelijke redenen.

» Vijf jaren geleden, bijkans op dezen eigen dag, brak in onze nabijheid eene omwenteling uit, die als het sein was tot eene reeks van andere ommekeeringen. En welke is, te midden van dien storm, die schier het gansche Europesche vasteland beroerde of medesleepte, de houding geweest van Belgie, dat daardoor het eerst van allen scheen te moeten worden medegesleept, dat het digtst bij het brandpunt zijnde, het meest voor den brand bloot stond? Die houding behoef ik u niet te schetsen; dit alleen zal ik herinneren: zij was van dien aard dat zij allerwege warmen bijval vond. De geheele politieke briefwisseling onzer gezanten gedurende dat onrustige tijdperk heb ik herlezen; en ik heb er op elke bladzijde getuigenissen van dien bijval gevonden. Een brief uit Berlijn houdt het volgende in: » » Ten aanzien van Belgie heeft men geene uitdrukkingen » » genoeg om zijne bewondering te betuigen."" Omstreeks dienzelfden tijd gelastte de Pruissische regering haren vertegenwoordiger te Brussel, te kennen te geven (ik haal de eigen woorden aan) » » hoe groot genoe- » » gen de edele, vaste en echt nationale houding van Belgie haar deed."" De ministers van Koning Frederik Willem IV zeiden: » » Wij verwacht- » » ten niets minder van een volk en van eene regering waaraan door de » » verdragen een eigen volksbestaan gewaarborgd is, hetwelk zij zich » » in de ure des gevaars zoo waardig betoonen."" Aan een ander groot Duitsch hof werd door eenen minister, die eene gewigtige rol vervuld heeft, aan onzen diplomatieken vertegenwoordiger het volgende geschreven: » » Gij weet het schip van Staat te midden der stormen in bedaarde vaart te houden; ik noem u gelukkig deswege; het is geene gemakkelijke zaak; uw volk heeft eene goede politieke opvoeding ontvangen."" Elders en nader bij ons hoorde men, bij de tijding van het afslaan der in ons land gevallen revolutionaire benden, een doorluchtigen staatsman uitroepen: » » dat de overwinning bij Mouscron van » » oneindig groot gewigt was, niet voor Belgie alleen maar voor geheel » » Europa."" Deze woorden mededeelende, voegde onze gezant daarbij het volgende: » » Een ieder, van de prinsen af tot de eenvoudige burgers » » toe, roemt Belgie wegens de kalme, waardige en moedige houding die » » het in deze moeijelijke dagen heeft weten aan te nemen, wegens de » » wijsheid zijns Konings, wegens de getrouwheid zijner bevolking en » » de degelijkheid der Belgische troepen.""

» Dat gedrag van Belgie maakte dan ook te St. Petersburg een diepen indruk, en dit vooral is het wat ik heden wil doen uitkomen. Eene gunstige stemming jegens ons land vertoonde zich aldaar op eene in het oog loopende wijze. In eene voor mij liggende depêche lees ik het vol-

gende gezegde: » » Officiele brieven uit St. Petersburg verzekeren stellig, » » dat Keizer Nicolaas thans zeer gunstig gestemd is; en men voegt er » » bij, dat Zijne Majesteit zou gezind zijn om regelmatige diplomatieke » » betrekkingen tusschen de beide landen te vestigen." De depêche waarin deze woorden voorkomen, is gedagteekend den 11den Mei 1848.

» Sedert kwam men herhaaldelijk terug op die regeling onzer betrekkingen met Rusland, zonder dat men echter kan zeggen, dat er eene onderhandeling geopend was; alleen maakte dit punt een onderwerp uit van gedachtewisselingen onder het bewind onzer geachte ambtsvoorgangers; en zoo is men op eene zeer natuurlijke wijze, door de eenvoudige werking van den tijd en door den invloed van een eervol en naar verdienste geprezen gedrag, geraakt tot eene uitkomst over welke een ieder zich verblijden moet.

» Deze uitkomst, mijne heeren, is een nieuw, een onwraakbaar getuigenis der achting van Europa voor Belgie en voor zijnen Koning. Ons land is thans, aangaande zijne buitenlandsche betrekkingen, in dezelfde gesteldheid als de oudste monarchien. Ik voeg er bij, dat het met alle Staten in betrekkingen van vertrouwen en vriendschap staat.

» Wat Belgie wil, wat het moet willen, wat in de roeping zijner regering ligt, is, dat die gelukkige gesteldheid stand houde. Daartoe heeft Belgie slechts één ding te doen, iets zeer gemakkelijks voorzeker: te weten getrouw blijven aan zijn vroeger gehouden gedrag, getrouw aan zich zelf, volharden in de gedragslijn waardoor het zoo veel bewondering verdiend heeft, zich door een goed voorbeeld eenen aanhang maken. Dat is de raad dien het van zijne vrienden ontvangt.

» Met dat al zal ik mij veroorloven hierbij eenen wensch te voegen, waarin zijne beste vrienden met mij deelen. In een land van vrije discussie als het onze, heeft de dagbladpers eene groote en edele rol te vervullen, van even nuttigen als eervollen aard. De voorname, de meest geachte van onze dagbladen hebben dat begrepen. Over het geheel maken zij met eene loffelijke gematigdheid gebruik van hunne regten. Doch nevens deze bestaan er nog ongelukkig andere dagbladen, schoon in gering getal, die hunne pligten niet zoo goed begrijpen; zij laten zich soms vervoeren tot een hartstogtelijk en beleedigend twistgeschrijf, hetwelk niet genoeg kan worden bejammerd. Deze bladen, ten onzent zonder invloed, zoeken lezers buiten 's lands en maken er tegen ons vooringenomenheid en welligt wrevel gaande, door hunne tergende taal en de hatelijke persoonlijkheden waartoe zij vervallen. Ik wensch van harte, mijne heeren, dat deze verkeerdheden, die reeds, ik erken het, minder veelvuldig voorkomen, eindelijk ophouden. Ik wensch het, niet uit persoonlijke inzigten, dit spreekt van zelf, — maar in het belang van die goede verstandhouding met de andere Staten, welke zoo straks door mij vermeld is, en ook, laat mij het zeggen, in het belang van de eer van Belgie zelf.

» Belgie, mijne heeren, kan niet genoeg afkeuring betuigen van buitensporigheden, die ten laatste op het land zelf eene blaam zullen leggen; het kan niet te nadrukkelijk alle verantwoordelijkheid van zich werpen voor eenen oorlog met smaadwoorden, zoo ten eenen male strijdig met zijne hebbelijkheden, met zijne natuurlijke gematigdheid, eenen strijd dien ik voor mij niet aarzel luide af te keuren, omdat er noch eer noch roem in ligt, en omdat hij niet anders is dan eene ontijdige en onbetamelijke bemoeijing met de zaken van anderen."

— In de zitting der kamer van den 25sten Februarij is de beraadslaging over de herziening van het Strafwetboek voortgezet en het geheele wets-ontwerp bijna eenstemmig aangenomen. Aangaande de toepassing der doodstraf op jeugdige misdadigers heeft de kamer, op voorstel van den minister van justitie, eenen middenweg ingeslagen, en bepaald dat misdadigers beneden den ouderdom van achttien jaren (in stede van een en twintig, gelijk aanvankelijk voorgesteld was) niet ter dood veroordeeld zullen worden. De minister deed tot aanbeveling van zijn voorstel opmerken, dat de achttienjarige ouderdom ook in verscheiden andere opzigten door de Belgische wetgeving als het einde van den staat van onmondigheid werd beschouwd; dat men dit tijdstip ook in het aanhangige punt als zoodanig aannemende, het beginsel eener met den ouderdom klimmende strafschuldigheid behield en tevens aan de bezorgdheid dergenen te gemoet kwam die bij de meer vroegtijdige ontwikkeling van het opkomend geslacht, de beperking der doodstraf voor de regtsveiligheid gevaarlijk achtten. Hij deelde tevens eenige opgaven mede betreffende de toepassing der doodstraf in Belgie: van 1830 tot 1850 zijn er acht en twintig personen, beneden 21jarigen ouderdom ter dood veroordeeld, doch slechts aan één derzelve is het vonnis voltrokken. Van 1830 tot 1853, dus in twee en twintig jaren, is de doodstraf zeven en dertig malen voltrokken, en daaronder eenmaal aan een persoon van zeventien en vier malen aan personen van 21 tot 25 jaren.

DUITSCHLAND.

In den aanhef van het Oostenrijksch-Pruissische handelsverdrag, waarvan in ons vorig nommer eenige bepalingen werden medegedeeld, wordt gezegd, dat de Keizer van Oostenrijk en de Koning van Pruissen tot het openen der onderhandelingen daarover » genoopt zijn geworden door den wensch, om den handel en het verkeer tusschen hun wederzijdsch gebied door afschaffing en vermindering van tollen, door vereenvoudigde en gelijkmatige behandeling ten opzigte van de heffing der tollen, en van het gebruik der verkeersmiddelen, te bevorderen en met het doel om hunne inkomsten uit de tollen te verzekeren en *het tot stand brengen der algemeene Duitsche Tolvereeniging voor te bereiden*." Het verdrag is voor den tijd van twaalf jaren, te rekenen van 1 Januarij 1854, gesloten. In het jaar 1860 zullen, gelijk art. 25 bepaalt, commissarissen der contraherende Staten zamen komen om te onderhandelen over de Tolvereeniging tusschen de beide partijen en de alsdan tot derzelver Tolverbond behoorende Staten, of, bijaldien zulk eene vereeniging nog niet tot stand konde worden gebragt, over verdere vergemakkeling van het verkeer en over het zooveel mogelijk gelijkstellen van de beiderzijdsche Toltarieven.

De toetreding tot het verdrag wordt bij art. 26 voorbehouden voor die Duitsche Staten welke den 1sten Januarij 1854 of later tot de Pruissische Tolvereeniging behooren, alsmede voor de Italiaansche Staten welke met Oostenrijk een Tolverbond gesloten hebben of later zullen sluiten.

Bij § 1 van het slot-protocol worden de overeenkomsten opgenoemd, uit krachte van welke volgens art. 2 van het tractaat aan derde Staten door eene der contraherende partijen begunstigingen mogen worden verleend, zonder dat zij verpligt is die begunstigingen gelijktijdig en zonder aequivalent aan de andere partij toe te staan. Die overeenkomsten zijn, van de zijde van Pruissen: het verdrag van handel en scheepvaart tusschen Nederland en de Tolvereeniging van 31 December 1851, en het verdrag tusschen de Tolvereeniging en Belgie van 1 September 1844 met de daarbij behoorende additionele conventie van 18 Februarij 1852.

— Bij verordening des Hertogs van Brunswijk van den 23sten dezer is bepaald, dat de verhooging van het tarief, welke den 1sten Maart in Hannover in werking treedt, gelijktijdig ook in die gedeelten van het Hertogdom, welke tot den Steuerverein behooren, zal worden ingevoerd.

ZWITSERLAND.

De dwangmaatregelen die de Oostenrijksche regering op de grenzen van Lombardije tegen Zwitserland heeft te werk gesteld, treffen het Eedgenootschap op een zeer gevoelig punt en doen aan deszelfs stoffelijke belangen groot nadeel. Reeds den 22sten Februarij heeft het Eedgenootschappelijk bewind besloten de Italiaansche uitgewekenen, tegen welke bewijzen van deelneming aan plannen tot verstoring der orde in Lombardije gevonden mogten zijn, van het Zwitsersche grondgebied te verwijderen, in de hoop dat alsdan de afsluiting der grenzen in Lombardije zou worden opgeheven.

Intusschen heeft het bewind van Tessin maatregelen noodig geacht tegen die ingezetenen welke van de tegenwoordige omstandigheden des kantons schenen te willen gebruik maken om de staatsregeling in conservativen geest te doen wijzigen; het heeft een der in het kanton verschijnende dagbladen wegens reactionaire strekking in beslag genomen en eenige aanzienlijke ingezetenen van minder liberale denkwijze aan huiszoeking onderworpen.

TURKIJE.

Een telegraphisch berigt uit Weenen van eergisteren avond meldt, dat de met eene buitengewone zending naar Konstantinopel afgevaardigde graaf von Leiningen dien dag te Triëst terug was gekeerd, de tijding medebrengende, *dat de Porte al de vorderingen der Oostenrijksche regering gaaf ingewilligd had*.

Omtrent den eigenlijken inhoud dier vorderingen bestaat, in weerwil van al wat daaromtrent in de dagbladen gezegd is, nog groote onzekerheid. Dat zij echter van geen gering belang geacht werden, blijkt uit het volgende artikel der half-officiele *Oesterreichische Correspondenz* van den 23sten dezer:

» Sommige dagbladen hebben het berigt zoeken te verspreiden dat Oostenrijk, onder andere vorderingen, ook den afstand van de twee landtongen Klek en Sutorina, die ter wederzijde van Ragusa liggen, van Turkije zou geëischt hebben. Dit berigt is, even als zoo vele andere omtrent de Oostenrijksche aangelegenheden, valsch en ongegrond. Het ligt geheel buiten de bedoeling van Oostenrijk, inbreuk te maken op de regten van andere Staten. Maar evenmin is Oostenrijk gezind eenige inbreuk toe te laten op zijne eigene onbetwistbare regten. En zoodanig eene inbreuk is het, die de Porte beoogt. Zij wil aanspraken doen gelden, waartoe zij tot dusverre niet geregtigd was, met name op het aan de zeekust gelegen gebied in die streken, hetwelk uitsluitend aan de heerschappij van Oostenrijk onderworpen is. De Venetianen en later de Franschen waren in het volle en onbetwiste bezit van de souvereine regten over dat kustgebied. Oostenrijk nu is, gelijk men weet, door internationale verdragen in de regten der Venetianen en daarna in die van Frankrijk getreden. Het is bewust zijn daarvan is Oostenrijk niet van zins, aan Turkije concessien te doen, die zijne eigene belangen zouden benadeelen, en waarvoor men gelijk in dit bijzonder geval, of geene of slechts denkbeeldige titels kan doen gelden."

NOORD-AMERIKA.

Volgens de berigten uit New-York van den 12den Februarij is bij den Senaat der Unie door de vaste commissie voor de buitenlandsche aangelegenheden verslag uitgebragt betreffende de Britsche aanmatigingen in Midden-Amerika, gelijk zij door den heer Cass en zijne medestanders geheeten worden. De strekking van het rapport is, Engeland in het gedeelte van Midden-Amerika hetwelk het thans bezit, meester te laten maar geene uitbreiding van het Engelsch grondgebied aldaar te gedoogen.

— De heer Cevalos, die voorloopig als President der Mexicaansche republiek den vrijwillig afgetreden generaal Arista heeft vervangen, tracht de geschilpunten die tot de revolutie aanleiding of voorwendsel gegeven hebben, op eene regelmatige wijze ter beslechting te brengen om eindelijk weder een nationaal en algemeen erkend gouvernement tot stand te doen komen. Hij heeft te dien einde algemeene verkiezingen uitgeschreven, zullende de vertegenwoordigers van alle deelen des lands vervolgens zamenkomen om een President der republiek te verkiezen en de wetgevende magt uit te oefenen. Daar hij bij de tegenwoordige wetgevende kamers, die eigenlijk slechts eene eenzijdige vertegenwoordiging des lands zijn, tegenwerking tegen de uitvoering van zijn plan vond, heeft hij die, krachtens het hem verleende dictatorsgezag, ontbonden en de weêrspannige leden door den sterken arm doen uitzetten.

ENGELAND.

In de zitting van het Lagerhuis van den 24sten Februarij is, gelijk wij reeds beknopt gemeld hebben, een door Lord John Russell namens het gouvernement gedaan voorstel aangenomen, strekkende om Israëliten in het Parlement toe te laten. De beraadslaging over het in de laatste zes jaren reeds zoo dikwerf door de wetgevende en ook door de regterlijke magt behandelde vraagstuk leverde weinig nieuws op. Lord John Russell beval het voorstel hoofdzakelijk aan uit het oogpunt der godsdienstvrijheid. Hij betoogde dat de voor Israëliten hinderlijke woorden van het parlementaire eedsformulier » op het ware geloof van een Christen", niet waren vastgesteld met het oogmerk om Israëliten of eenigerhande godsdienstige gezindheid als zoodanig uit het Parlement te sluiten, maar oorspronkelijk alleen gerigt waren tegen een gedeelte van het Roomsche kerkgenootschap, hetwelk omging met het plan om den Souverein, Koningin Elizabeth of Koning Jacobus I, van den troon te drijven.

De vraag was, volgens den minister, of eenig burger wegens zijne godsdienstige begrippen achteruitgezet moest worden? of iemand van politieken invloed en van burgerlijke regten verstoken moest zijn, omdat hij in het Oude en niet in het Nieuwe Testament geloofde? Zijns inziens was eene dwaling in geloofszaken geen grond om iemand te beletten de Kroon te dienen en in het Parlement te zitten. De Israëliten waren niet een afgescheiden volk, zoo als gezegd was, maar in allen opzigte onderdanen van het Britsche rijk, en wierden bij de heffing der belastingen geenszins vergeten, maar met alle andere onderdanen gelijkgesteld, terwijl zij in onderdanentrouw en in ijver voor het algemeen belang des lands voor geen ander deel der natie onderdeden. Ook was gezegd, dat zij bestemd waren om van alle andere volken afgezonderd te

blijven; doch de minister achtte het Parlement niet geroepen om de besluiten van den Almagtige ten uitvoer te leggen. Het groote bezwaar echter was de vrees dat de toelating van onchristenen in het Parlement voor 's lands instellingen gevaarlijk en met het Christelijk karakter der Britsche wetgeving onbestaanbaar zoude zijn; hij vreesde zoodanigen invloed niet van een kerkgenootschap hetwelk slechts dertig of veertig duizend leden in het land telde en niet naar uitbreiding maar alleen naar naleving en instandhouding van zijn geloof streefde. Integendeel, het was zijns inziens eene ongerijmdheid, het Christelijke karakter der wetgeving op eene onbillijke en bekrompen uitsluiting te willen bouwen; en het Parlement kon geen beter blijk van Christelijken zin geven, dan door de gelijkstelling eener klasse van burgers welke niet door talrijkheid noch door eene gevaarlijke woeling, zoo als in der tijd de Roomschen, de emancipatie konde afdwingen en geen ander wapen had dan gronden van regt en waarheid.

Het voorstel werd vooral bestreden door den heer Inglis, den bekenden voorstander der Anglikaansche Kerk, die de Oxfordsche hoogeschool in het Lagerhuis vertegenwoordigt. Lord John Russell, zeide hij, was uitgegaan van de voorstelling als of politieke invloed een aangeboren regt van den mensch ware, zoodat, wanneer aan iemand politieke invloed geweigerd wierd, daarvoor gronden moesten worden aangevoerd. Doch naar het oordeel van den heer Inglis was politieke invloed een lastbrief dien de Staat konde verstrekken aan degenen welke hij tot vervulling van den last geschikt achtte. Bij het verstrekken van dien lastbrief mogt en moest op alle groote belangen des lands gelet worden; een dezer belangen nu was 's lands godsdienst; en het was eene ongerijmdheid dat iemand die den Heiland voor eenen bedrieger hield, voor een Christenvolk zoude helpen wetten maken.

— Men weet dat onder het vorige ministerie aan de kruideniers verboden is cichorei onder koffij te mengen. Aan dit verbod is tot nog toe de hand niet gehouden, en in de zitting van het Lagerhuis van den 24sten Februarij is door den kanselier der schatkist, in antwoord op eene interpellatie, medegedeeld dat het gouvernement, na de herhaalde aanzoeken van de kruideniers en al de onderscheiden bij de zaak betrokken belangen in gezette overweging te hebben genomen, trachten zoude het verbod te handhaven, maar met deze uitzondering dat het geoorloofd zoude zijn mengsels van koffij en cichorei te verkoopen, mits deze door opschriften duidelijk als zoodanig gekenmerkt waren, waarbij echter de onderlinge verhouding der beide bestanddeelen niet zoude behoeven te worden aangeduid.

In antwoord op eene vraag werd van de zijde der regering medegedeeld, dat de *Peninsular and Oriental Steam Navigation Company* aanzoek gedaan had, om vrijstelling van zekere bepalingen der nieuwe overeenkomst, waarbij zij zich tot het verrigten der Oost-Indische brievenmalen had verbonden, en wel op grond van de schaarschheid van scheepsvolk en van het hooge loon hetwelk door de zeelieden in de bostelijke zeeën gevraagd wierd. Het aanzoek was nog in overweging.

— De aan het Lagerhuis voorgedragen begrooting voor het zoogenaamde *ordonnantie*-departement (bevattende de uitgaven voor de artillerie, de genie, de vestingwerken en andere materiele behoeften der krijgsmagt) is, alles zamen gerekend, L. st. 616,404 hooger dan voor het loopende jaar. Deze verhooging strekt echter niet om de getalsterkte der regementen artillerie en genie te vermeerderen; deze blijft bepaald op het cijfer van 17,582 man, waarop zij in de maand December ll. gebragt is. De bedoelde verhooging der uitgaven is een gevolg van de uitrusting der burgermilitie; van de verbetering der wapens van de linie-regementen (vooral door invoering eener nieuw uitgevonden zamenstelling van het schietgeweer); van de aanvulling der arsenalen; en vooral van de werken tot betere versterking der kusten en bevestigde plaatsen.

— In de zitting van het Lagerhuis van den 25sten is beraadslaagd over de begrooting van uitgaven voor de landmagt over het met den 1sten April aanstaande beginnende dienstjaar. De heer Sidney Herbert, het hoofd van het departement van oorlog, gaf een overzigt van de geheele begrooting, en stond inzonderheid stil bij de vermeerdering der uitgaven voor het krijgswezen, waarover volgens hem door sommigen overdreven klagten aangeheven wierden; hij herinnerde dat de begrooting in het jaar 1835 L. st. 5,907,782 bedroeg, en dat Engeland thans bij een weinig hooger bedrag van uitgaven, te weten van L. st. 6,025,016, een en twintig duizend man meer in dienst had dan in 1835. Over het algemeen vinden de verhoogde uitgaven, die het gouvernement voordraagt, weinig tegenstand, behalve bij eenige weinige sprekers die leden van het Vredes-genootschap zijn of bij elke gelegenheid op eene doortastende besnoeijing der staatsuitgaven aandringen.

— Volgens de officiele statistiek van de Britsche scheepvaart in het jaar 1852, zijn ingeklaard 6,730,169 ton, waaronder 4,267,815 onder Britsche vlag (tegen 6,988,238 en 4,388,245 ton in 1851); en uitgeklaard 6,872,581 ton, waaronder 4,459,321 onder Britsche vlag (tegen 6,483,144 en 4,147,007 in 1851). De vermindering in de binnengekomen Britsche scheepsruimte wordt toegeschreven aan het aantal Britsche schepen die wegens gebrek aan scheepsvolk in de havens van Australie moeten blijven liggen.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 26 Februarij: 3 pcts. renten fr. 80.00; idem 5 pcts. fr. 105.75
Londen 25 Februarij: 3 pcts. gecons. $99\frac{5}{8}$, Nederl. werkelijke schuld $2\frac{1}{2}$ —; idem 4 pcts. —.

Heden zijn de Duitsche posten alhier niet aangekomen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 28sten Februarij* 1853.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn ingekomen:

1°. een wets-ontwerp tot het openen van eenen nieuwen termijn ter vervulling der formaliteiten bij art. 9 der wet van 28 Julij 1850, voor het geval van naturalisatie voorgeschreven; en

2°. een wets-ontwerp tot regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministeriele departementen;

welke beide naar de afdeelingen zijn verzonden om aldaar te worden onderzocht;

3°. het algemeen Verslag der algemeene Commissie van liquidatie der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers van den stand harer werkzaamheden tot 31 December 1852;

dat ten fine van onderzoek in handen eener Commissie van vijf leden is gesteld.

De Commissie van Rapporteurs, voor de wets-ontwerpen:

tot regeling van de strafwetgevende magt der waterschaps-besturen; en

tot regeling van den pligt der provincie om behoeftige gemeenten te hulp te komen;

hebben hare eindverslagen ter tafel gebragt.

De Vergadering heeft besloten de beraadslagingen over beide wets-ontwerpen achtereenvolgens te doen plaats hebben, aan te vangen op Dingsdag den 8sten Maart, des morgens ten 11 ure.

De Commissie in wier handen gesteld zijn:

het verslag omtrent den staat van het armwezen over 1850; en

de inlichtingen betrekkelijk het adres van D. Verbeek, wegens een koffij-contract, hebben hare rapporten uitgebragt.

De Kamer heeft beslist dat de bij die rapporten genomen conclusien achtereenvolgens zullen behandeld worden op aanstaanden Maandag den 7den Maart na afloop van het opmaken der nominatie ter vervulling van de opengevallen vacature bij den Hoogen Raad der Nederlanden.

HARLINGEN, 24 *Februarij*. — De Groenlandsvaarders *Dirkje Adema* en *Spitsbergen* zijn dezen morgen, onder de gunstigste omstandigheden, uit onze haven vertrokken.

(*Nieuwe Rotterdamsche Courant.*)

Volgens de officiele opgaven wegens den staat der Nederlandsche rivieren, was dezelve als volgt:

Datum 1853, Februarij.	Uren.	Plaatsen of posten.	Hoogte des waters: Aan de peilschaal.	Hoogte des waters: Onder nul of het noodpeil.	In de laatste uren.	Gewassen.	Gevallen.
		De Maas.					
	v. m.		el. dm.			Dm.	St.
26	8	Grave	6.71	»	»	»	3
27	8	id.	6.67	»	»	»	4
		Waal.					
			el. dm.				
22	»	Hulhuizen	1.97	»	»	»	»
23	»	id.	1.96	»	»	»	»
24	»	id.	1.96	»	»	»	»
		Neder-Rhijn.					
22	»	Pannerden	1.74	»	»	»	»
23	»	id.	1.74	»	»	»	»
24	»	id.	1.73	»	»	»	»
22	»	Arnhem	1.25	»	»	»	»
23	»	id.	1.20	»	»	»	»
24	»	id.	1.15	»	»	»	»
		IJssel.					
22	»	Westervoort	1.56	»	»	»	»
23	»	id.	1.20	»	»	»	»
24	»	id.	1.48	»	»	»	»

Rhijnhoogte te Keulen den 25sten Februarij 6 voet (6 voet Rhijnl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordbrabant*.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag den 22sten Maart 1853, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Noordbrabant, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het Zesde District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

Het vóór den 15den April 1853 leggen der Zomersluiting in den Bovenmond van den Baardwijkschen Overlaat, en het vóór den 15den November 1853 wederom opruimen van dezelve.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant te 's Hertogenbosch, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur in Noordbrabant H. F. Fijnje, bij den Ingenieur E. C. B. Ridder van Rappard, beiden te 's Hertogenbosch, en bij den Rijkswachthouder van den Baardwijkschen Overlaat, A. Hello.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Groningen*.

AANBESTEDING.

Op Maandag den 21sten Maart 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Groningen, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het Eerste District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Groningen, worden Aanbesteed:

Het herstellen van een gedeelte van den bestraten Grooten Weg der 1ste klasse van Groningen naar de Friesche grenzen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving, overeenkomstig Art. 12 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan dat van het Provinciaal Bestuur van Groningen, en voorts op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in deze provincie ter lezing gelegd worden.

Acht dagen vóór de Besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 1ste distriet te Groningen en den Ingenieur van den Waterstaat N. J. van der Lee te Groningen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat, volgens eene bekendmaking van het Noorweegsche Departement van Marine, de navolgende veranderingen, gedurende den zomer van 1853, met de Vuren op de Noorweegsche Kust van *Christiansand* tot *Stavanger*, zullen plaats vinden. De vuren van *Hvidingsö*, *Oxö*, *Lindesnæs Gunnarshoug*, of *Lister*, zullen ophouden te branden, het *eerstgemelde* des morgens van den 1*sten Mei* en de *overige* des morgens van den 1*sten Junij eerstkomende*; na gedane aankondiging zullen zij weder worden ontstoken.

De veranderingen der Vuren zullen zijn als volgt:

1°. Vuurtoren van *Oxö*, gelegen op 58° 3′ 25″ N. Br. en 8° 6′ 35″ lengte Oost van Greenwich. Het thans aanwezige vaste vuur van de 2de orde, met blink, van 4 tot 4 minuten, wordt een vast vuur der 2de orde; hoog 135 voeten boven de oppervlakte der Zee, en lichtende op 4½ à 5 Noorweegsche mijlen afstand.

2°. Het vast kolenvuur van *Lindesnæs* gelegen op 57° 58′ N. Br. en 7° 3′ lengte Oost van *Greenwich*, wordt een draaivuur van de 1ste orde, met blink iedere minuut, hoog 153 voeten boven de oppervlakte der zee en zigtbaar op 5½ à 6 Noorweegsche mijlen.

3°. De vuurtoren van *Lister*, gelegen op 58° 5′ 30″ N. Br. en 6° 32′ 15′ lengte Oost van *Greenwich*, zijnde een draaivuur van minuut tot minuut, zal 3 vaste vuren vertoonen, even als het thans bestaande van de 2de orde.

De hoogte is 125 voeten boven de oppervlakte der Zee, en het licht zal 4½ à 5 Noorweegsche mijlen zigtbaar zijn;

4°. het vast Kolenvuur van *Hvidingsö*, gelegen op 59° 4′ N. Br. en 5° 25′ lengte Oost van *Greenwich*, wordt een vast vuur van de 2de orde, met blink, om de 4 minuten; hoog 140 voeten boven de oppervlakte der Zee, en lichtende op 5 à 5½ Noorweegsche mijlen.

's Gravenhage, den 25sten Februarij 1853.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat volgens bekomene mededeeling op den 9den October des vorigen jaars een Draailicht is daargesteld op het Noordelijke uiteinde van het eiland genaamd *Groot Turk* (*Bahama-Eilanden*) gelegen op 21° 31″ 0″ Noorderbreedte en op 71° 7′ 40″ lengte west van *Greenwich*.

De vuurtoren is van ijzer, wit geschilderd, 60 Engelsche voeten hoog en het grondvlak 52 voeten boven hoog-watergetij; het licht heeft eene hoogte van 108 voeten, volbrengt zijne omdraaijingen in elke halve minuut; bij elke omdraaijing sterk aanflikkerende tot eene krachtige schittering, die van het dek van een gewoon schip bij helder vuurenzigt op eenen afstand van 16 Engelsche mijlen, gemakkelijk kan gezien worden.

De zeevarenden zullen niettemin moeten indachtig zijn, dat bij het naderen van dit Licht, komende van uit het Zuiden, hetzelve alsdan, door het zuidelijk gedeelte van het Eiland waarop het is geplaatst zal verduisteren en wel tusschen de peilingen van N. ½ W. en N. ¾ O., en wel door *Salt Cay* tusschen N. ten O. en N. t. O. ¾ O. en door de Oostelijke groep van de *Cays* tusschen het N. t. W. ¾ W. en N. ten W. ¼ W.

Het licht, hebbende in de peiling van Zuiden, mag het op twee Engelsche mijlen afstand genaderd worden, maar de schepen koers stellende voor de passagie van het *Turks-Eiland* zullen het licht moeten aanzeilen in peiling ten Westen van het Zuiden en het mag niet vergeten worden uit hoofde van den beperkten afstand waarop dit licht kan gezien worden, dat hetzelve de schepen niet zal vrijwaren van het *Phiips-Rif* en de gevaren gelegen voor *Oost Caicos*; men zal indachtig moeten zijn dat het Rif drie Engelsche mijlen afsteekt van de Noordpunt van *Turks-Eiland* en zich langs deszelfs geheele Oost-zijde uitstrekt.

's Gravenhage, den 27sten Januarij 1853.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat, volgens bekomene mededeeling, in de *Algoa-baai* lichten zijn geplaatst op het Oostelijkste van *The Birds Eilanden*, tegenover *Woody-point*.

De vuurtoren is vierhoekig en met zwarte en witte horizontaal loopende banden geschilderd. Hij is 45 Engelsche voeten hoog en voert twee stilstaande lichten, welke 18 Engelsche voeten van elkander zijn verwijderd; het hoogste licht is 70 voeten boven hoog water, en 10 voeten hooger geplaatst dan het andere.

In de strekking van de *Doddington Rock* zullen deze lichten in eene verticale lijn gezien worden, het een boven het ander.

's Gravenhage, den 27sten Januarij 1853.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

⁂ De Minister van Kolonien brengt ter kennis van belanghebbende Ouders of Voogden, dat, krachtens het Koninklijk besluit van den 26sten November 1845, n°. 63, met den 1sten September dezes jaars twee jongelingen zullen worden bestemd, om, volgens een daaromtrent vastgesteld reglement, onder het oppertoezigt van den Heer G. J. Mulder, Hoogleeraar in de Faculteit der Wis- en Natuurkunde aan 's Rijks Hoogeschool te Utrecht, te worden opgeleid tot Apothekers bij het Leger in Oost-Indie, en dat, wanneer zij hunne Zonen of Pupillen daarvoor verlangen in aanmerking te brengen, dezen op Woensdag den 1sten Junij 1853, des morgens ten 10 ure, in het scheikundig laboratorium der genoemde hoogeschool zullen worden toegelaten tot het afleggen van een vergelijkend examen.

De verzoeken tot deze toelating zullen, op zegel geschreven en portvrij, vóór den 1sten Mei 1853, bij het Ministerie van Kolonien moeten zijn ontvangen, en daarbij worden overgelegd de navolgende stukken, waarvan de vier eerste insgelijks van zegel zullen moeten zijn voorzien:

1°. de geboorte-acte van den betrokkene, ten blijke dat hij op den 1sten September 1853 den ouderdom van zestien jaren bereikt zal hebben, en alsdan niet ouder zijn zal dan twintig jaren;

2°. eene verklaring omtrent het reeds door hem genoten onderwijs;

3°. eene verklaring van eenen officier van gezondheid van het leger, ten blijke dat hij eene gezonde ligchaamsgesteldheid heeft, vrij van ligchaamsgebreken is, en geschikt om den Lande als Pharmaceut te dienen;

4°. eene verklaring van het plaatselijk bestuur, houdende dat de Ouders ingezetenen zijn of geweest zijn van het Rijk of van deszelfs Overzeesche Bezittingen, en dat zij (of de Voogden) in staat zijn om den hierna te vermelden Borgtogt, des gevorderd, te kunnen gestand doen; en

5°. voor diegenen, welke door hunnen ouderdom in de termen vallen der Wet op de Nationale Militie, een bewijs dat zij aan hunne verpligting deswege hebben voldaan.

De belanghebbenden worden voorts verwittigd, dat het examen zich zal uitstrekken tot de navolgende vakken:

1°. de grammaticale gronden der Nederduitsche taal;

2°. het vaardig en naauwkeurig vertalen van Fransche, Hoogduitsche en niet moeijelijke Latijnsche prozaschrijvers, in het Nederduitsch;

3°. de rekenkunde, tot en met de logarithmen; de stelkunst tot en met de vierkantsvergelijking, de meetkunst, zoowel der ligchamen, als der vlakken;

4°. de gronden der algemeene geschiedenis, van die des Vaderlands en van Nederlandsch Indie; en

5°. de algemeene aardrijkskunde, bijzonder van Nederlandsch Indie.

Bij gelijke bedrevenheid in de voormelde vakken, zal de voorkeur gegeven worden aan hen, die bovendien eene meerdere of mindere kennis aan den dag leggen der Engelsche taal, der driehoeksmeting en der hoogere deelen van de wiskunde.

De leercursus zal vier jaren duren, gerekend van den 1sten September van ieder jaar, en de kweekelingen zullen gedurende dien cursus eene jaarlijksche toelage van f 500 genieten, behoudens voldoenden borgtogt van den kant der ouders of voogden voor de terugbetaling der verstrekte sommen, wanneer de kweekelingen zich aan hunne bestemming onttrekken, of, wegens traagheid of slecht gedrag, worden ontslagen.

De ouders of voogden zullen daarentegen moeten zorgen voor het onderhoud der kweekelingen, en hunne boeken, instrumenten, collegiegelden en andere kleine onkosten.

De kweekelingen, na volbragte opleiding benoemd wordende tot apothekers der derde klasse, zullen geacht worden zich gedurende minstens tien jaren aan de Indische militaire dienst te hebben verbonden.

's Gravenhage, den 25sten Februarij 1853.

De Minister voornoemd,
CHS. F. PAHUD.

BESTUUR DER DOMEINEN.

Directie Noordholland en Utrecht. — Kantoor Alkmaar.

De Ontvanger van de Registratie en Domeinen te Alkmaar zal, op Woensdag den 9den Maart 1853, des voormiddags ten 10 ure, ten Raadhuize der Gemeente Schoorl, in het openbaar, voor den tijd van Zes Jaren, ingaande met den 1sten Mei 1853, onder hoogere goedkeuring Verpachten het Regt tot Zandmennerij uit de Duinen onder de Gemeente Schoorl en Groet.

De Voorwaarden der Verpachting liggen ter lezing: aan het locaal der Directie te Amsterdam, ten Raadhuize der Gemeente Schoorl en Groet, en ten Kantore van den Ontvanger der Registratie en Domeinen te Alkmaar.

De Ontvanger,
ZAHN.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Vijfde* trekking der *Vijfde* Klasse van de 219de *Staats-Loterij*, op Maandag den 28sten Februarij 1853, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 18489	een prijs van	1000	gulden.
» 3376	» »	» 100,000	»
» 10399	» »	» 1000	».

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ.

⁂ De Directie maakt bekend, dat de Voorjaars Koffij-veilingen, der Maatschappij van 1853 zullen gehouden worden op de Plaatsen en Dagen en bestaan uit de hoeveelheden hieronder vermeld:

te Amsterdam op Maandag den 14den Maart 1853:

159,163 Balen Java-Koffij liggende te Amsterdam;
17,997 » » » » Schiedam;
11,344 » » » » Dordrecht;

te Rotterdam op Donderdag den 17den Maart 1853:

152,057 Balen Java Koffij, liggende te Rotterdam.

De Directie geeft de verzekering, dat zij vóór hare gewone Najaars-Veilingen van 1853, geene andere Koffij dan de bovengemelde Partijen aan de Markt zal brengen.

De Monsters zullen op Donderdag den 17den Februarij aanstaande verkrijgbaar zijn, en de Notitien met de Veilconditien in tijds worden uitgegeven.

Amsterdam, 31 Januarij 1853.

DE MONCHY, *Pres.*
DE CLERCQ, *Sec.*

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.